

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

ПЕТТИ ОДДЕЛ

ОДЛУКА

Апликации бр. 17607/15 и 32576/15
Владимир МИЛЧИН против Северна Македонија
и Кирил ПСАЛТИРОВ против Северна Македонија

Европскиот суд за човекови права (Петти оддел), на седница одржана на 16 септември 2021 година, од страна на Комитет во состав:

Stéphanie Mourou-Vikström, *Претседател,*

Jovan Plevski,

Arntfinn Bårdsen, *судии,*

и Martina Keller, *Заменик регистратор на Оддел,*

Имајќи ги предвид горенаведените апликации поднесени на 7 април и 29 јуни 2015 година, соодветно,

Имајќи ги предвид едностраните декларации поднесени од тужената Влада на Северна Македонија (во понатамошниот текст: Владата) во кои се бара Судот да ги отстрани апликациите од списокот на предмети, како и одговорот од апликантите на предметните декларации,

По разгледување на предметот, одлучи како што е дадено подолу:

ФАКТИ И ПОСТАПКА

1. Деталите на апликантите се утврдени во табелата дадена во прилог. Апликантот во вториот предмет, г. Кирил Псалтиров, почина во мај 2021 година. Неговиот син, г. Илија Псалтиров, изрази намера да продолжи со водење на апликацијата и го овласти г. Живковски да го застапува во постапката што се води пред Судот.

2. Владата ја застапуваше нејзиниот агент, г-ѓа Д. Џонова.

3. Апликантите поднесоа апликации согласно членовите 6 и 8 од Конвенцијата, со наводи за голем број повреди во текот на постапките за лустрација водени против нив.

4. Апликациите беа доставени на одговор до Владата.

ПРАВО

5. Судот смета дека г. Илија Псалтиров (види параграф 1 погоре) ги исполнува условите да продолжи со апликацијата во име на неговиот покоен татко (види *Centre for Legal Resources on behalf of Valentin Câmpreanu v. Romania* [Голем судски совет], бр. 47848/08, пар. 97 и 100, ЕКЧП 2014 год.).

6. Имајќи ја предвид сличната предметна материја на апликациите, Судот смета дека е соодветно тие да бидат разгледани заедно во една одлука.

7. По неуспешните обиди за постигнување пријателска спогодба, со дописи од 11 август 2018 година Владата го информираше Судот дека предлага унилатерална декларација за решавање на проблемот покренат со апликациите. Понатаму, Владата побара од Судот да ги отстрани апликациите во согласност со член 37 од Конвенцијата.

8. Во декларациите се наведува следново:

„...оттука, Владата би сакала да изрази признание – преку унилатерална декларација – дека посебните околности на конкретниот предмет(и) не ги исполнуваат барањата поврзани со правата на апликантите онака како што се заштитени во член 6 став 1 и член 8 од Конвенцијата.

Следствено на тоа, Владата изразува подготвеност на секој од апликантите [имиња на обата апликанти] да му исплати сума од 5.850 евра (пет илјади осумстотини и педесет евра). Според Владата, овој износ претставува соодветен надомест и доволна компензација за повредата на член 6 став 1 и член 8 од Конвенцијата во врска со правото на фер судење и правото на заштита на приватноста, и истиот е разумна сума во однос на тежината на конкретниот предмет(и) во светло на судската практика на Судот.

Оваа сума е наменета да ја покрие секоја материјална и нематеријална штета, како и трошоците и издатоците што биле направени и истата ќе биде ослободена од било кои даноци што би можеле да се наплатат. Оваа сума ќе се исплати на личната сметка на секој од апликантите во рок од три месеци од датумот на известувањето за одлуката на Судот...

... Во светло на горенаведеното и во согласност со член 37 став 1 (в) од Конвенцијата, имајќи ги предвид условите од оваа декларација, Владата би сакала да предочи дека околностите во конкретниот случај(и) му дозволуваат на Судот да заклучи дека „поради која било друга причина“ повеќе не е оправдано да продолжи да ги разгледува апликациите. Освен тоа, не постојат причини од општ карактер, онака како што се дефинирани во член 37 став 1 *in fine*, кои би наложиле натамошно разгледување на предметите според природата на таа одредба. Оттука, Владата го поканува Судот да ги отстрани апликациите од неговиот список на нерешени предмети.“

9. Со известувања од 18 и 26 јули 2018 година, апликантите истакнаа дека тие не се задоволни со условите од унилатералните декларации во светло на тоа дека, според релевантниот домашен закон кој бил во сила во тоа време, одлуката за отстранување на апликациите од списокот на нерешени предмети кај Судот би ги спречила тие да

ОДЛУКА ЗА ПРЕДМЕТИТЕ МИЛЧИН пр. СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА
И ПСАЛТИРОВ пр. СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА

побараат повторување на постапките против нив. Апликантот во вториот предмет исто така смета дека сумата понудена од Владата е неприфатливо ниска.

10. Судот нагласува дека членот 37 од Конвенцијата дозволува, во која било фаза од постапката, една апликација да биде отстранета од неговиот список на предмети кога околностите водат кон еден од заклучоците дадени во алинеја (а), (б) или (в) од ставот 1 на тој член. Конкретно, членот 37 став 1 (в) му дозволува на Судот да отстрани предмет од неговиот список доколку:

„поради која било друга причина утврдена од Судот, повеќе не постои оправданост да продолжи да ги разгледува апликациите“.

11. Исто така, Судот нагласува дека во одредени околности тој може да отстрани апликација според член 37 став 1 (в) врз основа на унилатерална декларација дадена од страна на тужената Влада дури и кога апликантите сакаат разгледувањето на нивните предмети да продолжи.

12. За таа цел, Судот ги разгледа декларациите во светло на принципите што произлегуваат од неговата судска практика, особено пресудата *Tahsin Acar v. Turkey* (прелиминарни приговори) [Голем судски совет], бр. 26307/95, пар. 75-77, ЕКЧП 2003-VI; *WAZA Sp. z o.o. v. Poland* (одлука), бр. 11602/02, 26 јуни 2007 год.; и *Sulwińska v. Poland* (одлука), бр. 28953/03, 18 септември 2007 год.).

13. Во голем број случаи, вклучително и оние поднесени против Северна Македонија, Судот ја има утврдено неговата практика во однос на жалбените наводи за повреда на правата на едно лице во постапка за лустрација (види, на пример, *Bileski v. North Macedonia*, бр. 78392/14, пар. 35-52, 6 јуни 2019 год., *Karajanov v. the former Yugoslav Republic of Macedonia*, бр. 2229/15, пар. 55-81, 6 април 2017 год., и *Ivanovski v. the former Yugoslav Republic of Macedonia*, бр. 29908/11, пар. 136-191, 21 јануари 2016 год.). Понатаму, Судот забележува дека во мај 2019 година во сила стапил нов Закон за управни спорови (Службен весник бр. 96/2019) кој експлицитно предвидува повторување на постапката врз основа на, *inter alia*, „одлука (од Судот) што се заснова на унилатерална декларација од државата во која се признава повреда на Конвенцијата“ (член 82 став 1 (2) од Законот).

14. Имајќи ја предвид природата на признанието содржано во декларациите на Владата, како и горенаведената измена на законодавството и износот на паричниот надомест предложен за исплата на секој од апликантите – што е конзистентен со износите доделени во слични случаи – Судот смета дека повеќе не постои оправданост да продолжи да ги разгледува апликациите (член 37 став 1 (в)).

ОДЛУКА ЗА ПРЕДМЕТИТЕ МИЛЧИН пр. СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА
И ПСАЛТИРОВ пр. СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА

15. Освен тоа, во светло на горенаведените согледувања, а особено со оглед на јасната и екстензивна судска практика на оваа тема, Судот е задоволен дека почитувањето на човековите права, онака како што се дефинирани во Конвенцијата и во Протоколите кон истата, не налага тој да продолжи да ги разгледува апликациите (член 37 став 1 *in fine*).

16. Судот смета дека износот треба да биде конвертиран во национална валута по стапката на курсна размена на денот на исплатата и да биде исплатен на секој апликант (во однос на апликацијата бр. 32576/15, износот треба да се исплати на г. Илија Псалтиров, види параграф 5 погоре), во рок од три месеци по датумот на известувањето за одлуката на Судот донесена во согласност со член 37 став 1 од Конвенцијата. Во случај сумата да не биде исплатена во овој рок, ќе се засмета камата за целиот износ по стапка еднаква на најниската стапка на заеми на Европската Централна Банка зголемена за три процентни поени.

17. На крај, Судот нагласува дека, доколку Владата не ги исполни условите од нејзините унилатерални декларации, апликациите може да се вратат на списокот во согласност со член 37 став 2 од Конвенцијата (*Josipović v. Serbia* (Одлука), бр. 18369/07, 4 март 2008 год).

18. Во светло на горенаведеното, соодветно е предметите да бидат отстранети од списокот.

Од тие причини, Судот едногласно,

Изјавува дека синот на г. Кирил Псалтиров, односно г. Илија Псалтиров, има право да продолжи да ја води апликацијата во име на неговиот покоен татко;

Одлучи да ги спои апликациите;

Ги зема предвид условите од декларациите на тужената Влада во врска со член 6 став 1 и член 8 од Конвенцијата и модалитетите за обезбедување сообразност со заложби преземени во декларациите;

Одлучи да ги отстрани апликациите од списокот на предмети во согласност со член 37 став 1 (в) од Конвенцијата.

Изготвено на англиски јазик и поднесено во пишана форма на 7 октомври 2021 година.

Martina Keller
Заменик Регистратор

Stéphanie Mourou-Vikström
Претседател

ОДЛУКА ЗА ПРЕДМЕТИТЕ МИЛЧИН пр. СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА
И ПСАЛТИРОВ пр. СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА

ПРИЛОГ

Бр.	Апликација бр.	Име на предметот	Поднесено на	Апликант година на раѓање/смрт Место на живеење Националност	Застапуван од
1.	17607/15	Милчин против Северна Македонија	07/04/2015	Владимир МИЛЧИН 1947 Скопје Македонец/државјанин на Република Северна Македонија	Љубомир МИХАЈЛОВСКИ
2.	32576/15	Псалтиров против Северна Македонија	29/06/2015	Кирил ПСАЛТИРОВ Роден: 1941 Починат: 2021 Скопје Македонец/државјанин на Република Северна Македонија Наследен од Илија ПСАЛТИРОВ	Мишо ЖИВКОВСКИ